Година I. Гр. Варна, 8 октомврий 1945 година. Брой 21.

ПРОВЕРКА 2006

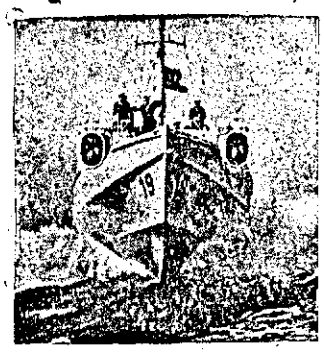

Народен флот

Чрез мощен народен флот – за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ. РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

ВОЕННИЯТ МИНИСТЪР — ГОСТ НА ВАРНЕНСКИЯ ГАРНИЗОН

На 30. септемврий т. г. Министъра на войната, генерал-полковник Дамян Велчев бе гост на града ни. Офицерите от Варненския гарнизон дадоха другарска среща на своя пръв началник в салоните на Военния клуб. Случайно пребиваващия в града ни Министър на финансиите, професор Станчо Чолаков бе поканен на тая среща. Присъстствуваха и представители на всички Отечественофронтовски партии. При вдигане чаша за наздравица, Министъра на войната произнесе слово, като между другото каза:

„Драги гости и офицери,

Щастлив се чувствувам, че днес се намирам в Варна! Отдавна не съм идвал. Много пъти съм мечтал да бъда гост на Варненския гарнизон. Днес събрани на скромна другарска трапеза, използувам случая да Ви обърна вниманието за верна и преданна служба към измъчения български народ. България преживя тежки съдбоносни времена; Годините на погром 1915|1918 година не ще се забравят от нашия народъ! Никога не ще простим на Фердинанда и неговия наследник Борис, които на два пъти продадоха България на германския империализъм, на два пъти я хвърлиха в война срещу нашия освободител — Русия! Те бяха чистокръвни германци и верно служиха на интересите на Германия, като винаги се стремяха да ни откъснат от най-горещият ни защитник — Съветския съюз.

В току що свършилата война, нашата скъпа Родина беше изправена за трети път пред пропастта, но благодарение святото дело на 9-й септемврий, благодарение на храбрата и непобедима Червена армия, днес България е свободна. Историята ни научи, че мястото на нашата Родина е само във вечния и ненакърним съюз с нашата Освободителка Русия: Трябва да подчертаем, че единственият спасителен път на нашата изстрадала страна, е в братските неразривни и вечни връзки с великия Съветски съюз. Всички останали други пътища са пакостни и погрешни. Армията, обновена днес знае, че върви по правилно очертаният път, служи само на своя народ и никой не е в състояние да я отклони от този път. За храбрата наша армия и за величието на нашия народ, ура!".

На топлото и сърдечно приветствие на Министъра на войната отговори командира на III. армия, генерал-лейтенант Генчев, който падкани присъстствующите да изразят своята готовност и преданност към нашия любим водач на армията с мощно българско ура.

Другарската трапеза завърши всред голяма задушевност между всички командири и помощник-командири на Варненския гарнизон.

НИЕ ГИ ПОМНИМ!

Напоследък нахалството на реакцията премина всички граници. Обединена в така наречената „опозиция", тя се стреми с всички сили да очерни и опетни всичко свято за нашия народ. Чрез своята преса, събрания и при всеки удобен случай, тя сипе гадости върху народната О. Ф. власт и нейните институти. Не остана пощадена и родната войска.

—„Да се отнемат избирателните права на армията!"—злъчно фъфлят господата от „Свободен народ".

—„Армията не трябва да се занимава с политика", пригласят в хор всички останали реакционери и тяхните вестничета.

Не случайно атаките на реакционната опозиция са насочени срещу народната армия. Не случайни са тяхните истерични крясъци за аполитизиране и отнемане правата на офицери, подофицери и войници.

Обновената народна армия е напълно различна от тая преди 9 септемврий. Всеки командир, всеки боец съзнателно служи само на народните интереси. Никой и никога не ще може да използува вече армията, за да я опълчи против народа. Днес казармата е училище, където народната младеж се учи да обича всеотдайно и беззаветно своя народ, да овладее майсторски оръжието и да брани от всякакви посегателства народните свободи и интереси на Родината. Българската войска, която във величавата борба против фашизма, ороси с кръвта си планините на Югославия и унгарските степи, би се за свободата на човечеството и доказа, че е нова, демократична армия, армия освободителка и бранител на културата и прогреса. Същевременно тя доказа, че е ликвидирала с аполитичността от миналото, защото само така може да си обясним нейните победи и готовност за саможертва.

А сега, господата от „опозицията", които на всяка крачка крещят за демокрация и свободи, се напъват отново да я изолират в казармите, да й отнемат всички придобивки, да я лишат от извоюваните граждански и политически права. Каква трогателна „загриженост"!

Впрочем, прогресивното българско воинство помни управлението на „демокрацията" —Мушанов & Компани през 1931—1934 год., тъй както го помни и целият български народ. Тогава България бе превърната в тюрма. „Демократичния" джандар Гиргинов размахваше калъчка и безотговорно тероризираше всичко честномислящо. Това бе върволица на нескончаемите военни конспирации. Хиляди народни синове—войници, подофицери и офицери, след нечовешки инквизиции, безследно изчезваха, пълнеха затворите, увисваха на бесилките.

Казармите бяха превърнати в арести и тяхните стени обилно се опръскваха с скъпа народна кръв...

Ето, така управляваха и прокарваха демократичните принципи навън и в армията господата, които днес заемат позата на голями „свободолюбци" и борци за „демокрация", най нахално лъжат, че няма свобода. Според тях, щом народа управлява—е диктатура, а връщането на фашизма—демокрация.

Е, добре господа опозиционери, българският народ, въпреки всички ваши овъртвания, добре знае кои сте вие. Познава ви и армията. Никого на ще стрестне вашия вой. Със всички ваши декларации и писания, вие вече окончателно се утвърдихте в съзнанието на широките народни и войнишки маси, като непоправими предатели на своя народ.

И сега, когато всички честни патриоти правят върховни усилия, за да спасят свободата и независимостта на Отечеството си, вие му ковете нови вериги.

Но иде съдния ден за вас! На 18 ноемврий, българският народ и неговата армия, ще ви дадат заслуженото!

Помощник—командир **Парашкевов**

РЕЗОЛЮЦИЯ

Ние, възпитаниците на първия отечествено-фронтовски, 45 випуск на Военно-морското народно училище, събрани на 23 септемврий н. г. на кратка беседа по случай годишнината от славното Септемврийско въстание, след като изслушахме доклада на др. Гроздю Пърлев за Септемврийските събития, взехме единодушно следната резолюция:

1. Като част от българската народна армия и като бъдещи истински народни командири, ние стоим непоколебимо на позициите на О. Ф. и всеки момент сме готови да пролеем кръвта си за опазване на неговото цялостно единство.

2. Одобряваме политиката на О. Ф. в всички области на културния, политическия и стопански живот и искаме още по-бързи и ефикасни мерки в областта на стопанството.

3. Ще работим с всички сили за установяване и съзнателна дисциплина в народната армия.

4. Искаме незабавното и окончателно прочистване на държавния апарат от реакционни елементи и пълното унищожаване на последните останки от фашисткото законодателство.

5. Искаме създаването на мощен Народен флот, който ще ни свърже с всички свободолюбиви народи и на първо място с братския Съветски съюз.

6. Безпощадна борба до пълното унищожаване на реакцията в всичките й форми, където и както и да се появи тя—за мощния възход на О. Ф. България и бойното единство между всички славянски народи.

7. Отлагането на изборите бе един акт на политическа мъдрост, който допринася най-съществено за по-скорошното сключване на справедлив мир и който даде възможност на българския народ да види истинския образ на опозицията. Нека господата, които търсят намесата на международната реакция за задоволяване на своите вълчи апетити имат предвид, че българския народ ще съумее винаги да им даде заслуженото.

8. Вземайки повод от исканията на реакцията, да се отнемат избирателните права на младежите и войската, единодушно заявяваме, че ние—българската младеж, която проля реки от кръв, за извоюване на своите права, както и ние—българската народна армия, която гони тевтонските орди до пълното им унищожение, даказахме неопровержимо своята политическа зрелост и в случай на нужда, ще пролеем още толкова кръв, но не ще дадем правата и свободата си, завоювани с толкова жертви.

За възпитаниците: **Емил Иерохам, Христо М. Гайдаров, Христо Ст. Ангелов, Гроздю Ст. Пърлев.**

Даже малката Швейцария, която не притежава свой морски бряг, има свой търговски флот. Ще стоим ли още ние без подходящ за нуждите ни народен търговски флот?

БОЙНИТЕ ДЕЙСТВИЯ НА СЪВЕТСКИЯ ЧЕРНОМОРСКИ ФЛОТ

Военните действия в района на Черно море минаха в бойна дружба с частите от Червената армия и Черноморския флот. Вероломното нападение на Севастопол по въздуха в първите дни на войната, не дадоха на немците желанния от тях резултат. Нашия флот напълно прояви своята боеспособност.

В първите дни на войната, Черноморския флот предприе редица активни настъпателни операции. Успешно бяха поставени минни заграждания в водите на противника. Надводните кораби извършиха много нападателни операции върху базите на румънския флот—Кюстенджа. Авиацията на флота нанесе тежки удари по базите и други важни в военно отношение пунктове на противника: Кюстенджа, Галац, Сулина, Плоещ, Черноводския мост и др.

В целия свят са известни героичните подвизи на черноморците с тяхните бойни кораби и славната морска пехота в дните на героичната отбрана на Одеса, на Севастопол, при защитата на Кавказ и в времето на настъплението на доблестната Червена армия.

Отбраната на Одеса започна на 10 август и продължи 67 дена, до 16 октомврий 1941 година; участието на Черноморския флот имаше решающо значение в твърдата отбрана на Одеса и е една светла страница от неговата славна история.

Отбраната на Одеса даде образцово умение и успешно взаимодействие на корабите и частите на флота, с тези от Червената армия. Корабите на флота в тежка обстановка обезпечаваха с огнена линия сухопътните части и в много случаи буквално спасиха положението. В обстрелването на брега участвуваха кръстосвачи, торпедоносци, канонерки и миночистачи. Голяма роля в боя игра и дългобойната брегова батарея на Одеската военно-морска база. Разположена по крайните, тя държеше под своя огън почти цялата отбранителна линия при Одеса.

Безстрашните бойци от морската пехота действаха на най-опасния и отдалечен участък на фронта. И с своето безстрашие бяха надеждната опора за отбраната на Одеса.

Тая отбрана съумя да заангажира огромни сили на неприятеля, които многократно превъзхождаха числеността на героичните защитници на града.

В продължение на кратко време, около Одеса противниците концентрираха 17 дивизии, към които се присъединиха още 9 дивизии. Около Одеса бе заангажирана около половината от цялата румънска армия. Врагът предприе хиляди нападения за да овладее града. В боевете за овладяването на Одеса противника даде над 230 хиляди убити войници и офицери.

На 30 октомврий 1941 г. германците започнаха първия щурм за Севастопол. В продължение на пет дни нашите части отблъсваха яростния натиск на противника. На някои от участъците немците се предвижиха напред, но пробив в отбраната не им се отдаде. Врагът беше заставен да вмъкне повече сили в боя, в който германците загубиха около 10,000 войници и офицери.

Огромна роля за отбиването на врага в първите дни при щурма на Севастопол изиграха с своя артилерийски огън кръстосвачите „Червена Украйна" и „Червен Кавказ", торпедоносците „Бойки", бреговата артилерия и щурмовите действия на Черноморската авиация. Врагът докара свежи крупни сили и предприе ново настъпление. На 17 декемврий започна втория щурм на Севастопол. Но и тоя път доблестните защитници на Севастопол пак устояха. Врагът през декемврий даде в убити 35,000 войници и офицери. Здравото задържане на Севастопол оказа влияние за успешно проведения десант в края на декемврий в района на Керч и Феодосия.

Към края на май 1942 год., след като нашите войски изоставиха полуострова Керч, обстановката при Севастопол се усложни. Противникът започна подготовката за нов, решителен щурм. Той съсредоточи около Севастопол 300,000 войска с повече от 400 танка, около 800 оръдия и до 900 самолета. Силите, които охраняваха Севастопол бяха само 1/5 от тези на противника.

На 7 юний 1942 год. след пет дневна бясна артилерийска и минохвъргачна стрелба и страхотни бомбардировки по въздуха, немците се впуснаха в щурм като разчитаха, че за 4 дни ще овладеят града.

Боят още в началото придоби ожесточен характер. Героите на Севастопол отбиваха не веднаж 15—20 вражески атаки. Напрежението в боя нарастваше всеки ден. Врагът непрекъснато хвърляше в боя все нови и нови резерви. Всеки ден фашистите хвърляха над Севастопол много големи бомби, а за цял месец направиха към 25,000 полета и пустнаха повече от 275,000 бомби от по 100 кгр. и не по-малко запалителни бомби. През време на щурма на Севастопол, немците хвърлиха много хиляди снаряди.

Геройски се сражаваха частите от морската пехота на Горнищенко, Жидигов, Потапов и на други командири. Командването възложи на моряците най-опасния участък от фронта. В дните на бесния щурм, морската пехота стоеше на своя пост „до смърт" и с гърди защитаваше родния Севастопол.

Само за 25 дни през бесния щурм, хитлеристите изгубиха при Севастопол 150,000 войници и офицери, от тях не помалко 60,000 убити и повече от 250 танка и толкова оръдия унищожени. В въздушните боеве над града, нашите летци и противосамолетна артилерия свалиха над 300 немски самолета. Всичко, за осем месеца, врагът при Севастопол загуби към 300,000 убити и ранени.

Военното и политическо значение на Севастополската отбрана за съветския народ и Отечествената война, е голямо. Разбиването на огромни количества немска войска при Севастопол разстрои плановете на Хитлеровото командване.

След като нашите войски изоставиха Крим, Черноморския флот премести центъра на тежеста на борбата в Азовско море и на бреговете на Кавказ. Врагът се впусна в Кавказ към Новоросийск, надвисна опасност и над Туапсе. Смъртна опасност грозеше Черноморския флот. Неговата задача се състоеше в следното: Да помогне на частите от Червената армия за по-нататъшния разгром на врага.

В началото на февруарий 1943 г., Черноморския флот, съвместно с частите от Червената армия проведе крупна десантна операция в тила на групираните немски сили, намиращи се в Новоросийск.

Десантите продължаваха до момента на Септемврийските настъпателни операции на северо кавказския фронт и съвместно с частите на Червената армия и корабите започнаха освобождаването на Новоросийск. Голяма роля в тези операции изиграха малките кораби, особено торпедните катери, преследвачите на подводници и стражевите кораби под командването на командирите Проценко, Африканов, Глухов и Сипягин. След завземането на Новоросийск, черноморците проведоха още редица сложни десантни операции, някои от които и на Таманския полуостров; Нанесоха по море удари на неприятелските групировки, които се намираха по крайбрежията на Черно море.

При настъпателния поход на Червената армия през 1944 год., когато над врага бяха нанесени десятки исторически удари, Черноморския флот активно съдействуваше в операциите на Третия Украйнски фронт. Корабите и авиацията от флота нанесоха удари върху морските съсредоточавания на врага. Морската пехота наново прояви своето майсторство и мъжество в нови десантни операции в тила на противника.

Черноморския флот и Азовската флотилия оказаха съдействие на частите от отделната Приморска армия, като извършиха десант в фланг на немците на полуострова Керч. Черноморците осъществиха по такъв начин превоза на армейските части през заливите и бяха в постоянна връзка с тила.

Авиацията от флота, в дружба с авиацията от сушата, действуваха над Крим и поразиха фашистките войскови групировки.

Авиацията и корабите от Черноморския флот, само за времето от 8 април до 12 май, потопиха 191 кораба на противника.

Историческата епопея — освобождението на Крим, завърши с 3 дневния щурм над Севастопол, извършен от войските на Четвъртия Украйнски фронт. На 9 май 1944 год. Севастопол бе взет обратно.

Разгромени в пределите на Съветския съюз, немските заграбвачи, не за дълго държаха черноморското крайбрежие в Румъния и България. На 26 август частите от морската пехота заеха пристанището Сулина. На 29 август черноморците напълно овладяха морската база на противника—пристанището Кюстенджа, а на 9 септемврий, пристанищата Варна и Бургас.

Превод от руски

НАШИТЕ УЧИТЕЛИ—МЪЧЕНИЦИ

СТЕФАН ТРИФОНОВ ВАСИЛЕВ

Ето още едно име, още една жертва дадена от най-добрите кадри на нашият народен флот! Възпитан в борческите традиции на народното морячество, другарят Стефан Трифонов Василев е един от славно загиналите герои през Септемврийското народно възстание в 1923 год.

Роден е на 10. февруарий 1890 год. гр. Варна. Останал от малък без баща, той се запознава добре с сиромашкия живот. Завършил е Машинното училище във Варна VI-и випуск от 1905—1911 год. В последните години на училището, той е вече в тясна връзка с „тесняшкото" движение и посещава редовно работническите събрания във Варна. На едно от тези събрания, на което е бил с моряшката си униформа, е бил арестуван и отведен в ареста на флота, където престоява няколко дена. След завършване на училището, до 1914 год. е бил механик в Окръжното инженерство в гр. Сливен, където се задомява. Участвувал е дейно в живота на прогресивната сливенска Сливен, където за него и днес имат още добри спомени.

През Балканската и Европейски войни е бил морски офицер — мичман в флота - Варна. В 1919 год. е първи помощник-механик на кораба „Добруджа", под френски (на победителите) контрол, с който се пренасяли материали между Русия, Турция, Гърция и България. Когато се научава, че ще почнат да обслужват интервенцията срещу Русия, а именно, да пренасят войски от Солун срещу Русия, той напуска демонстративно корабa с други 15 души от обслугата. За този му решителен отказ да служи на интервенцията против братския руски народ, той бива арестуван, тормозен, заплашван със съд, но устоява на всичко. Така той напуска флота, заминава от Варна със семейството си, като се премества в фабриката при Елисейна. Тук той работи в първите редици на К. П.

Септемврийското възстание го сварва през 1923 год. в Елисейна. Верен на работническата класа и на своя отруден народ, той, заедно с инженер-химика Йордан Куртев и Димитър Бояджиев, излизат на 22. срещу 23.IX през нощта с оръжие, слово и дело за да отстояват и се борят за народните интереси. Възстанието пропада. След петдневна борба, на 27.IX.1923 год. той и другарите му: инж. Стоян Куртев от гр. Сливен, Димитър Бояджиев от гр. Вратца и Милан Петров от с. Осиково, са били най-жестоко избити от Цанковите кръволоци и изхвърлени от шеметно високите скали при гара Лакатник.

Така загина морякът Трифонов, като остави в сърдцата на своите отрудени братя един неугасващ спомен за своята вярност и беззаветна преданост на тяхното велико дело.

Другарът Трифонов беше от най-добрите кадри на флота и, въпреки, че е бил известен със своите прогресивни идеи, той е бил канен да остане на служба във военния флот като офицер, където го е чакала една завидна кариера, но той предпочете трудната участ на своите братя по класа и загина честно за тяхното дело.

Неговият честен живот и неговата геройска смърт го нареждат в славната редица на оние наши доблестни моряци, които са гордост за нашия Народен флот, които създадоха борческите негови традиции и по примера на които нашите млади флотски поколения ще се учат.

Българските моряци никога не ще забравят своя голям другар Стефан Трифонов и ще следват неговият път и непримирима борба за народните правдини.

Вечна слава на истинските родолюбци и герои, които дадоха живота си за свободата, щастието и благоденствието на своя народ.

Моряк

ЕДНА ГОДИШНИНА.

На 5 октомврий н. г. се навършва една година от сключената търговска спогодба в Бялград между Титова Югославия и нова Отечественофронтовска България. На тоя ден се ознаменува първият реален израз на добросъседските отношения и такива на вечно приятелство между двата братски народа, като се подчерта и славянското единство.

Всеки народ се е стремил и продължава да се стреми да притежава свой собствен търговски флот, за да може чрез него да подобри стопанското си положение. И ние трябва да се стремим в това отношение, ако искаме да бъдем действително стопански мощни.